

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/86/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312220053
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1312220053.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: D. J. H. J. M. U. , bytom H., F. Č.. XX, proti odporkyni: Y. I. Z. M. Č. V. Š. B. D. Á. , bytom H., F. Č.. XX, o ochranu vlastníckeho práva, s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 14. januára 2013, č.k. 14 C 229/2012-16, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava III. uznesením zo dňa 14.1.2013, č.k. 14 C 229/2012-16, zastavil konanie podľa ustanovenia § 103, § 104 ods. I O.s.p., pretože konanie trpí neodstrániteľnou prekážkou konania spočívajúcej v nedostatku právomoci súdu vo veci konať. Navrhovateľ sa totiž domáha zakázať odporkyni umiestniť novostavbu rodinného domu v katastrálnom území D. na parcele X.-Y. Č.. XXXX/ X podľa zastavacieho plánu a koordinačného výkresu vyhotoveného V.. J. S. pod č. XX/XXXX, august 2012, s odkazom na ustanovenie § 3 ods. I, § 127 Občianskeho zákonníka. Orgánom vecne príslušným na vydanie územného rozhodnutia (napr. rozhodnutia o umiestnení stavby) je stavebný úrad. Od 1.1.2013 je stavebným úradom každá obec. Pokiaľ ide o Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu a Mesto Košice výkon štátnej správy je osobitne upravený zákonom č. 377/1990 Zb., č. 401/1990 Zb.; mestské zastupiteľstvá sú oprávnené určiť štatútom, ktorá mestská časť bude vykonávať kompetencie stavebného úradu. Súdne konanie prebieha podľa presne ustanovených pravidiel vymedzených Občianskym súdnym poriadkom, ktorých dodržiavanie je predpokladom, aby súd mohol konať a vydať rozhodnutie. Za neodstrániteľný nedostatok podmienok konania sa považuje aj nedostatok právomoci súdu (§ 7, § 8 O.s.p.); má za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť podľa § 104 ods. I O.s.p., prípadne vec postúpiť inému orgánu. Rozhodnutie o umiestnení, resp. negatívne rozhodnutie o umiestnení, stavby je územným rozhodnutím, ktoré je možné vydať jedine v územnom konaní, oprávnený je jedine stavebný úrad. Súd prvého stupňa ďalej dôvodil ustanovením § 32, § 33 zákona č. 50/1976 Zb o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon).

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ. Predmetom jeho návrhu nie je rozhodnutie o umiestnení stavby, t.j. územné konanie, ale rozhodovanie o tom, či odporkyňou podaný návrh na umiestnenie stavby v správnom konaní a jej orientovanie čelom, oknami a vstupom k jeho rodinnému domu (v rozpore so zvyklosťami pri umiestňovaní rodinných domov) predstavuje nedôvodný zásah do jeho vlastníckych práv. Žiada len posúdiť, že to, čo odporkyňa žiada v správnom konaní, je v rozpore s dobrými mravmi, s právom vlastníka susednej stavby a pozemku na ochranu svojho vlastníctva. Výstavbou nového rodinného domu podľa návrhu odporkyne dôjde k výraznému znehodnoteniu jeho domu, k zníženiu jeho reálnej hodnoty, a tým nepochybne dôjde k zásahu do jeho vlastníckeho práva. Stavebný zákon nevyklučuje, aby o otázkach, ktoré sú medzi účastníkmi sporné, rozhodoval súd, resp. iný

príslušný orgán. V tejto súvislosti zdôraznil ustanovenie § 137 Stavebného zákona. S odporkyňou nedošlo k dohode o jeho opodstatnených námietkach. Odvolaciemu súdu navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal vec (§ 212 ods. 1 O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne a právne správne (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnoti uznesenia súdu prvého stupňa odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné. Námietky navrhovateľa sú predmetom územného konania (§ 37 a nasl. zákona č. 50/1976 Zb.). Územné konanie je osobitným konaním, ktorého predmetom je umiestňovanie stavby, riešenie námietok (všetkých účastníkov územného konania) s tým súvisiacich, medzi ktoré nepochybne patria aj námietky týkajúce sa dodržiavania odstupu stavieb, svetelnosti, ochrany vlastníckeho práva ostatných účastníkov územného konania, teda aj navrhovateľa, a tým aj dodržiavanie dobrých mravov. Keďže sú uvedené otázky predmetom územného konania, nemôže o nich duplicitne konať súd v občianskom súdnom konaní a to ani v prípade nadobudnutia právoplatnosti územného rozhodnutia, kedy by, v prípade nespokojnosti, navrhovateľ mohol podať žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia stavebného úradu v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, avšak nie v občianskom súdnom konaní podľa prvej a tretej časti Občianskeho súdneho poriadku. Duplicitné uplatňovanie tých istých práv navrhovateľa v územnom konaní a v občianskoprávnom konaní vyplýva aj z obsahu spisu v prejednávanej veci (č.l. 1-3, 9 spisu). Keďže skúmanie ochrany vlastníckeho práva účastníkov územného konania patrí do právomoci stavebného úradu, nemôže o tých istých právach duplicitne konať aj súd v občianskoprávnom konaní. Ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania - nedostatok právomoci súdu v občianskoprávnom konaní. Vo veci neprichádza do úvahy postúpenie podania stavebnému úradu, pretože zo spisu vyplýva, že navrhovateľ sa ochrany uvedených práv domáha aj v územnom konaní v podanom odvolaní proti rozhodnutiu o umiestnení stavby. Nepríde preto k ohrozeniu práv navrhovateľa, ktoré by mohli vzniknúť nepostúpením veci. Navrhovateľ nepreukázal, žeby ho stavebný úrad odkázal na konanie podľa § 137 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. a žeby bolo územné konanie z tohto dôvodu prerušené. Stavebný zákon má v tomto prípade (§ 137) na mysli také námietky, ktoré vznikli medzi účastníkmi územného konania, ktoré nepatria do právomoci stavebného úradu (napr. spornosť vlastníckeho práva k určitému pozemku a pod.). O tieto otázky však v predmetnej veci nejde. Navrhovateľ sa domáha ochrany práv, ktorá patrí do právomoci stavebného úradu v územnom konaní. Súd prvého stupňa teda vecne správne postupoval podľa ustanovenia § 103, § 104 ods. 1 O.s.p., keď konanie zastavil pre nedostatok právomoci súdu v občianskom súdnom konaní.

Odporkyňu úspešnej v odvolacom konaní odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže ich náhradu nežiadala (§ 224 ods. 1, § 146 ods. 2 veta prvá, § 151 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.